



## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et  
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

**Stengel, Georg**

**Ingolstadij, 1647**

§. 1. Monstrosos homines æternæ vitæ capaces esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

gellis erudit; comminatione concutit; ac beneficis emollit. Ipse Deus dulcissimus corda nostra intuetur approbando, tangit excitando, visitat consolando, viuiscat iustificando, aperit irrorando; de quibus omnibus gratiarum actiones nos referre conuenit indefessè. Immò etiam tum, quando defectum aliquem naturæ, in hac vita, non supplet; quia mali, qui eo notantur, eo digni sunt; boni autem spem habent, illum in altera vita centies millies compensandum.

## CAPVT XVII.

*Monstrositatem omnem cessaturam apud  
Beatos, futuram autem apud  
damnatos.*

### §. I.

*Monstrosos homines eterna vita capaces  
esse.*

**A**ntū abest, vt Deus sit iniquus, si defectum corporis humani, aut formam informem esse sinit (nam de bestijs, aut plantis monstrosis neque quererere homines, neque queri valde solent) vt eam etiam, tanquam Mundū Gubernator, certis terminis ac regionibus

bus couenienter procuret; certis caussis naturalibus concurrentibus appositiè permittat; certis significationibus prouide anteponat; certis sceleribus justè annet; idq; vel in pœnam, vt iudex, vel, vt Medicus, in medicinam; vel, vt sponsus, in tutelam. Denique etiam nouit defectū, qui monstrosis inest, vel in hac, vel certe in altera vita millies compensare. Non enim resurgent saluandi, cum vlla monstrositate. Et homines monstrosos, rationis, virtutis, & adeò etiam æternæ sa-

S. Aug. I. lutis capaces esse, docet S. Augustinus,  
16. ciuit. cùm scribit, *animal rationale esse hominē*,  
c. 18. *quamlibet nostris inusitatam sensibus gerat corporis formam, seu colorem, siue motum, siue sonum, siue quamlibet vim, qualibet parte, qualibet qualitate naturæ.*

Ad fra-  
tres in  
Eremo  
cap. 37.

*Et alibi (si idem author est) testatur, se ad monstra caput non habentia, & oculos in pectore gerentia, ac uno prædita, serendi Euangelijs caussa, profectum, cùm nosset, ea gentilitatis errore implicata, & ratione alicuius, tametsi falsæ religionis, duci. Docentq; etiam Morales Theologi, ea monstra, quæ præcipua membra humana motusque humanos habent, baptizanda. Quorsum?*

nisi

ta si ut salutem æternam consequi possint?

## §. II.

Omnibus Sanctorum membris suum decorum  
futurum.

Quod si ergo ita se gerant hæc monstra,  
vt cælo digna iudicentur, resurgent vtiq;  
in die resurrectionis, membris in decoram  
cæloq; dignam formam reformatis; vt  
tradit idem Augustinus; neque obscure  
insinuat Apostolus dicens: *Cum Christus*  
*apparuerit, vita vestra; tunc & vos appare-*  
*bitis cum ipso, in gloria, corporis scilicet, &*  
*animæ. Quæ autem gloria foret, mon-*  
*strosum esse? Nunc quidem elegans anima*  
*poteſt in ſormi corpore tegi, ſed tunc glo-*  
*ria & corpus, & animam circumdabit.*

Delitescit margarita, inquit ex S. Chryſo-  
ſtomo Theophylactus, tantisper, dum in Theoph.  
conchyli fuerit; ſimul ac verò illud fuerit per-  
fractum, tum in gloria relucet. Hunc ad mo-  
dum & nos, quam diu in corruptibili iſto cor-  
pore fuerimus, tanquam latentes viuere de-  
bemus, & ab omni gloria cupiditate alieni.  
Quando autem diſſolutum fuerit hoc corru-  
ptibile, tunc gloria noſtra ſuus erit locus, ſi haec  
digni fuerimus. Quin & alio loco affirmat,  
nos occūſuros Christo, in virum perfectū,

S. Aug. in  
Enchirid.  
ad Lau-  
rent. c. 87.  
& 91.

Coloff. 3.

4.

Theoph.  
in Ep. ad  
Coloff.  
cap. 3.

Qq

in